

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบการคิดกับระดับความสมบูรณ์ของภาพที่มีต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำคำแนะนำของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการทดลองตามขั้นตอนที่ออกแบบไว้มาวิเคราะห์ตามวิธีการหาค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ ดังเลนอ เป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการอธิบายลักษณะของข้อมูลในลักษณะของค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 3 ส่วนหลังเป็นการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง ดังแสดงในตารางที่ 4 และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของตัวแปรที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยวิธีการของ นิวแมน เคิล์ส ดังแสดงในตารางที่ 5 และตารางที่ 6

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในการทดลองครั้งนี้ มีลักษณะของข้อมูล ที่ได้จากการหาค่าทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 3
 ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง จากสัมฤทธิผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำแนกตามแบบการคิด และระดับความสมบูรณ์ของภาพ

ระดับความ สมบูรณ์ของภาพ	แบบการคิด						รวม	
	เอกพดี		กลาง		เอกไโอ		\bar{X}	SD
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ภาพที่มีส่วน ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง	6.60	1.190	8.16	1.929	8.44	1.502	7.73	1.750
ภาพที่ปรากฏสาระ เพียงบางส่วน	8.36	1.729	8.44	1.709	9.04	1.428	8.61	1.634
ภาพที่ปรากฏสาระ สำคัญเท่านั้น	8.16	1.818	8.64	1.150	8.80	1.527	8.53	1.527
ภาพที่มีสาระ โดยสมบูรณ์	8.48	1.939	9.04	1.836	9.32	0.945	8.94	1.651
รวม	7.90	1.669	8.57	1.656	8.90	1.350	8.45	1.640

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่มีแบบการคิดต่างกัน คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีแบบการคิด พิล์ด อินดิเพนเดนซ์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุด เท่ากับ 8.90 รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่มีแบบการคิด แบบกลาง ซึ่งเท่ากับ 8.57 และ ค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีแบบการคิดแบบ พิล์ด ดิเพนเดนซ์ เท่ากับ 7.90

ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่มีระดับความสมบูรณ์ของภาพ ต่างกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่มีสาระโดยสมบูรณ์ สูงสุด คือ 8.94 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่ปราภณฑ์สาระเพียงบางส่วน ซึ่งเท่ากับ 8.61 และ กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ 7.73

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่มีระดับความสมบูรณ์ ของภาพทั้ง 4 รูปแบบ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่อนข้างสูง คือ กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพ ที่มีสาระโดยสมบูรณ์ จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุด รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัว อย่างที่เรียนด้วยภาพที่ปราภณฑ์สาระ เพียงบางส่วน และค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำสุด คือ กลุ่มตัว อย่างที่เรียนด้วยภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างที่มีแบบการคิด แบบกลาง ระหว่าง พิล์ด ดิเพนเดนซ์ และ พิล์ด อินดิเพนเดนซ์ จะพบลักษณะที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ค่า เฉลี่ยของคะแนนสูงสุดอยู่ที่กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่มีสาระสมบูรณ์ เช่นกัน คือ 9.04 แต่ รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่ปราภณฑ์สาระลำดัญเท่านั้น ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ เกิดเมื่อเรียนด้วยภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้อง กับเรื่อง ซึ่งเท่ากับ 8.64 และ 8.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบส่องทางของคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย เมื่อระดับความสมบูรณ์ภาพต่างกัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีแบบการคิดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Signif of F
ผลของตัวแปรปรวน	111.457	5	22.291	8.817	0.000
แบบการคิด	51.927	2	25.963	10.269*	0.000
ระดับความสมบูรณ์ของภาพ	59.530	3	19.843	7.848*	0.000
ปฏิสัมพันธ์	18.820	6	3.137	1.241	0.285
ความคลาดเคลื่อน	728.160	288	2.528		
รวม	858.437	299	2.871		

*p .05

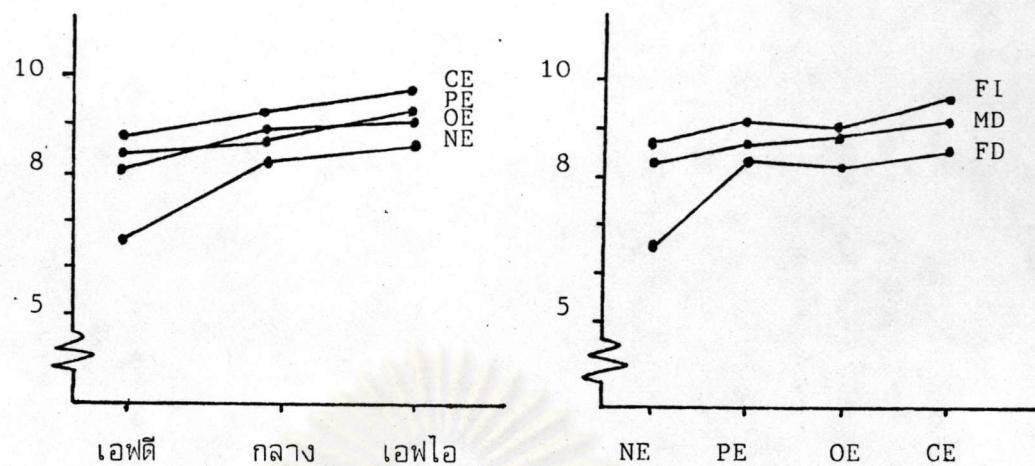
จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบส่องทางของคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย พบร้า นักเรียนที่มีแบบการคิดต่างกันทั้ง 3 แบบ คือ พิล์ด ดิเพนเดนซ์ แบบกลาง และพิล์ด อินดิเพนเดนซ์ มีสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ ด้านความเข้าใจในการพังภาษา อังกฤษได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F 2,288 = 3.00$) และสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียนจากการเสนอภาพที่มีระดับความสมบูรณ์ของภาพต่างกัน 4 แบบคือ ภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ภาพที่ปราภูมิสาระเพียงบางส่วน ภาพที่ปราภูมิสาระสำคัญเท่านั้น และภาพที่มีสาระสมบูรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F 3,228 = 2.60$)

เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง พบร้า ค่า F ที่คำนวณได้ 1.241 น้อยกว่าค่า F ในตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F 6,288 = 2.10$) แสดงว่า นักเรียนที่มีแบบการคิดต่างกัน คือ แบบพิล์ด ดิเพนเดนซ์ แบบกลาง และแบบพิล์ด อินดิเพนเดนซ์ เมื่อเรียนด้วยภาพที่มีระดับความสมบูรณ์ของภาพต่างกัน จะมีสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านความเข้าใจในการพังภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง พบร้า นักเรียนที่มีแบบการคิด พลัด ดิเพนเดนซ์ แบบกลาง และแบบพลัด อินดิเพนเดนซ์ มีลัมกุทธิผลทางการเรียนรู้ด้าน พุทธิพิสัย ด้านความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อดูจากค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งสามกลุ่ม อาจสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีแบบการคิด พลัด อินดิเพนเดนซ์ มีลัมกุทธิผลทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ดีกว่านักเรียนที่มีแบบการคิดแบบกลาง และแบบพลัด ดิเพนเดนซ์ เรื่องความแตกต่างของระดับความสมบูรณ์ของภาพ พบร้า นักเรียนที่เรียนด้วยภาพที่มีระดับความสมบูรณ์ภาพต่างกันทั้ง 4 แบบ ทำให้ลัมกุทธิผลทางการเรียนรู้ด้าน พุทธิพิสัย ด้านความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงหาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ในลัมกุทธิผลทางการเรียนรู้ด้าน พุทธิพิสัยของนักเรียนที่มีแบบการคิดต่างกัน ต่อระดับความสมบูรณ์ของภาพทั้ง 4 แบบ โดย การคำนวณค่าเฉลี่ยคะแนนจากตารางที่ 3 มาเขียนเป็นรูปกราฟ ดังรูปที่ 1 และ รูปที่ 2

**ศูนย์วิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รูปที่ 1 กราฟแสดงบัญชีมัธยมของระดับความสมบูรณ์ของภาพ 4 แบบ
ที่มีต่อแบบการคิด

รูปที่ 2 กราฟแสดงบัญชีมัธยมของ
แบบการคิดที่มีต่อระดับความ
สมบูรณ์ของภาพ 4 แบบ

หมายเหตุ

NE = ภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

PE = ภาพที่ปรากฏสาระเพียงบางส่วน

OE = ภาพที่ปรากฏสาระลำดับเท่านั้น

CE = ภาพที่มีสาระสมบูรณ์

จาก กราฟรูปที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ระดับความสมบูรณ์ของภาพในแบบภาพที่มีสาระสมบูรณ์นั้น จะทำให้ค่าเฉลี่ยคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีแบบการคิดตั้ง 3 แบบ สูงกว่าการใช้ภาพแบบอื่น และภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง จะทำให้ค่าเฉลี่ยคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีแบบการคิดตั้ง 3 แบบ น้อยกว่าการใช้ภาพแบบอื่น ในการใช้ภาพที่ปรากฏเพียงบางส่วน และภาพที่ปรากฏสาระลำดับเท่านั้น เป็นไปในทางเดียวกัน แต่จะทำให้เกิดคะแนนสูงต่ำเปลี่ยนไปมาในกลุ่มที่มีแบบการคิดแบบกลาง

จากกราฟรูปที่ 2 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ ของนักเรียนที่มีแบบการคิดพิล์ด อินดิเพนเดนซ์ จะสูงในทุกรูปแบบของระดับความสมบูรณ์ของภาพ และค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนที่มีแบบการคิด พิล์ด ดินเพนเดนซ์ จะต่ำในทุกรูปแบบของระดับความสมบูรณ์ภาพ เช่นกัน

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบรายค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีแบบการคิดต่างกัน

แบบการคิด	\bar{X}	เอฟดี	กลาง	เอฟไอ
		7.90	8.57	8.90
เอฟดี	7.90	-	0.67*	1.00*
กลาง	8.57	-	-	0.33
เอฟไอ	8.90	-	-	-

* p < .05

จากการที่ 5 จะพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีแบบการคิดแบบพิล์ด อินดิเพนเดนซ์ มีสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีแบบการคิดแบบ พิล์ด ดินเพนเดนซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีแบบการคิดแบบกลาง มี สัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนไม่แตกต่างจากกลุ่มที่มีแบบการคิดแบบ พิล์ด อินดิเพนเดนซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนกลุ่มที่มีแบบการคิดแบบกลาง มีสัมฤทธิผล ทางการเรียนรู้ เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีแบบการคิดแบบ พิล์ด ดินเพนเดนซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบรายคุณของค่าเฉลี่ยรวมคะแนนล้มถูกระหว่างการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย
ของนักเรียนเมื่อเรียนด้วยภาพที่มีระดับความสมบูรณ์ของภาพแตกต่างกัน

ระดับความสมบูรณ์ของภาพ	\bar{X}	ภาพที่มีลักษณะ ไม่เกี่ยวข้อง กับเรื่อง	ภาพที่ปรากฏ สาระสำคัญ เท่านั้น	ภาพที่ปรากฏ สาระเพียง บางส่วน	ภาพที่มีลักษณะ โดยสมบูรณ์
		7.73	8.53	8.61	8.94
ภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง	7.73	-	0.80*	0.88*	1.21*
ภาพที่ปรากฏสาระสำคัญเท่านั้น	8.53	-	-	0.08	0.33
ภาพที่ปรากฏสาระเพียงบางส่วน	8.61	-	-	-	0.41
ภาพที่มีสาระโดยสมบูรณ์	8.94	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 จะพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยภาพที่มีสาระโดยสมบูรณ์ จะมีลักษณะโดยสมบูรณ์ ทางการเรียนรู้ เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนด้วยภาพที่ปรากฏสาระเพียงบางส่วน จะมีลักษณะโดยสมบูรณ์ทางการเรียนรู้ เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยภาพที่ปรากฏสาระสำคัญเท่านั้น ก็จะมีลักษณะโดยสมบูรณ์ทางการเรียนรู้ เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยภาพที่มีสาระไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักเรียนที่เรียนด้วยภาพที่ปรากฏสาระสำคัญเท่านั้น เรียนด้วยภาพที่ปรากฏสาระเพียงบางส่วน และเรียนด้วยภาพที่มีสาระโดยสมบูรณ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ